

Het Vaderhuis

'Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben'.

Johannes 14:1-3

Er is niets zo treffend en versterkend voor de gelovige als de gesprekken van Christus, die ons worden meegedeeld in Johannes 11 tot 17. Er is geen heerlijker vrucht van de genade of iets dat de ziel meer verbindt aan God en wat vrede geeft aan het hart dan de bewijzen van de liefde van Christus te horen en in het bijzonder die tot het hart zijn gericht. Wij mogen niet vergeten dat Zijn genade ons vond als ver van God verwijderde zondaars. Die genade heeft ons gered en in de tegenwoordigheid van God Zelf gebracht; en wij hebben het onuitsprekelijke voorrecht te mogen luisteren naar alles wat Christus ons te zeggen heeft over Zijn liefde en over de liefde van Zijn Vader. Het is niet voldoende dat wij deze kostbare mededelingen zomaar aannemen als een algemeen gegeven; maar we moeten ernaar luisteren alsof de Heer Zelf direct tot ons spreekt. De Zoon van God spreekt tot mij en tot u. Nadat Zijn bloed ons heeft gewassen van onze zonden, zegt Hij: *'Laat uw hart niet ontroerd worden'*. Hij zegt dat niet tegen onbesnedenen van hart en oren en niet tegen een onoplettende menigte, maar Hij spreekt hier tegen Zijn eigen discipelen in het vertrek waar Hij met hen alleen is. Hij heeft net de linnen doek afgelegd, waarmee Hij Zich had omgord om hen de voeten te wassen.

Inderdaad, er waren veel dingen die de harten van de arme discipelen konden bezighouden: het verraad van de één, de verloochening door een ander, de lafheid

van allen, de gedachte dat zij de tegenwoordigheid van de Heer zouden verliezen, terwijl Hij alles voor hen was geweest en hun alles had doen vergeten. Toch zegt de Heer: *'Laat uw hart niet ontroerd worden'*. Wat een meegevoel ligt er in dat woord. Waarom moesten zij niet ontroerd worden? Omdat het geloof meer zou uitwerken dan Zijn aanwezigheid bij hen op dat moment. Het zou hun een blik geven op hun eeuwige erfenis in de hemel.

De Heer Jezus zegt: *'U gelooft in God'*, hoewel Hij onzienlijk en onbekend is, behalve voor het geloof. Hij is altijd God – gekend, geliefd, beleden; op Wie men wacht en aan Wie men zich toevertrouwt, de Bron van troost, de eeuwige Woning van de rechtvaardige. Maar zo zegt de Heer: *'Geloof ook in Mij'*. Dat is het kostbare geheim van deze tijd. Het geloof in Hem leert het hart niet over wat Jezus vroeger was, maar wat Hij nu is. Terwijl het *verleden* van de geschiedenis van Zijn leven van liefde, genade, en goedheid ons onderwijst, verenigt het geloof in Hem ons met de verheerlijkte Heer in Zijn *huidige* positie en geeft dit aan alles een levendige, persoonlijke realiteit. Ja, geliefde Heiland: in U te geloven, brengt U met al Uw genade en onuitsprekelijke liefde in mijn hart, om persoonlijk en daadwerkelijk de troost en de vreugde ervan te zijn.

De Heer Jezus opent hier de bronnen van eeuwige troost in een wereld, die anders alleen een onmetelijke leegte zou bieden aan bedroefde discipelen. Hij zegt: *'Geloof ook in Mij'*. U hebt Mij hier op aarde gekend en Mij gezien met uw ogen, gehoord met uw oren; en voor Mij hebt u alle dingen verlaten. Nu moet u in Mij geloven; en in het geloof Mij volgen naar de hemel, waar Ik tevoren was. Daar zal Ik niet anders zijn, dan wat Ik nu ben. Ik blijf altijd Dezelfde en zal altijd dezelfde tere en onveranderlijke belangstelling voor u hebben.

'In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd'. De Heer spreekt tot de Zijnen over het huis van de Vader, de woning waar Hij de Eerstgeborene onder vele broeders is. Hij is ons voorgegaan en Hij zegt: *'want Ik ga heen om u plaats te bereiden'*. Als Christus werkelijk wordt gekend, dan is de hemel het voorwerp van onze wensen. Maar dat is dan geen hemel, waarvan we alleen een vaag begrip hebben. Het is niet een God op afstand, alleen maar geopenbaard in Zijn scheppende macht of in Zijn ongeschapen heerlijkheid. Het is het Vaderhuis in al zijn aantrekkingskracht, en het is de Vader in al de liefde en al de genade die de Vadernaam inhoudt.

'En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben'. Er zijn zeker nooit zulke eenvoudige woorden gesproken, maar wat geven ze een rijkdom aan openbaring. Hoe is het hart van Jezus verbonden met Zijn heiligen! Hijzelf bereidt ons een plaats in het

huis van de Vader, en daar zullen wij wonen. Hijzelf zal weerkomen. Hij zegt dat Hij ons bij Zich wil hebben en dat waar Hij is, wij ook zullen zijn.

Heer Jezus, dat is genoeg. Wij hebben niets anders nodig. Wij verwachten Uw komst. Uw hart houdt zich bezig met ons geluk en onze toekomstige woning. U volbrengt door Uw macht de raadsbesluiten van Uw liefde, en Uw trouw garandeert ons al die dingen.

Bron: Le Messenger Evangélique 1966-201; Titel: La maison du Père

